

- Der er fuldt program. De vil gerne udnytte tiden, så det er fra ni morgen til ti aften, fortæller Marianne Gaarden

Marianne Gaarden mødes med danske præster i Thailand, Australien og New Zealand

Biskoppen på stor udlandsrejse

LOLLAND-FALSTER Bispegården i Nykøbing er et knudepunkt for den danske folkekirke på globalt plan. Marianne Gaarden er nemlig ikke kun Lolland-Falsters biskop. En del af hendes job er også at føre tilsyn med en række danske kirker og menigheder i udlandet.

Derfor har hun forleden pakket den store kuffert for at rejse til Australien og New Zealand. Undervejs gør hun et kort ophold i Thailand, hvor hun alligevel skulle mellemlande.

En af hendes opgaver er nemlig at prioritere, hvor der skal være danske præster, og for et års tid siden besluttede hun at opprioritere i Bangkok. Der bor nemlig flere tusinde danskere i Thailand, og med i gennemsnit et dansk dødsfald om ugen er der nok at se til for præsten i Thailand - også med besøg i fængsler og på hospitaler.

Har kun kirken

Marianne Gaarden forklarer, at en stor del af danskerne i Thailand er nogle, der ikke har så mange ressourcer, men har taget en enkeltbillet og en pension. De står også ofte uden sikkerhedsnet og har brændt broerne bag sig, så går det galt, er de på den.

- Så er der ikke andet tilbage end kirken, siger hun og tilføjer, at den danske ambassade brugte meget tid på at besøge danskere på hospitaler og i fængslet og derfor så frem til at få en samarbejdspartner.

Og nu tager Marianne så ud for at se, hvordan det så

er gået det forgangne år.

Stoppet i Bangkok er dog den mindste del af rejsen, der byder på 13 dage i Australien og 9 dage i New Zealand.

Her skal hun deltage i gudstjenester, have samtaler med præster og kirkeråd, der svarer til det, vi kender som et menighedsråd. Hun skal deltage i gudstjenester, på rundvisninger og mødes med samarbejdspartnere fra blandt andet konsulater og ambassader.

Skal fundraise

Opgaven er blandt andet at få indblik i, hvordan det går med økonomien. For mens præsernes løn er på den danske finanslov, skal resten af de udenlandske kirkers udgifter dækkes ind gennem fundraising.

En anden opgave er - som det officielt hedder - at føre tilsyn med "læren, forkyndelsen og menighedslivet" - ganske som det er tilfældet på Lolland-Falster. Men hvordan gør hun det?

- Herhjemme går jeg

rundt om søndagen og sætter mig på kirkebænkene. Men når jeg kommer til Australien og New Zealand, vil de frygteligt gerne have, at jeg prædiker - og så er det jo svært at føre tilsyn! konstaterer hun og til-

I Australien og New Zealand kan Marianne Gaarden ikke bare liste sig ind på kirkebænken og overvære en gudstjeneste. Så når hun skal føre tilsyn med præsterne og deres virke, gør hun det på en anden måde.

FOTO: ANDERS KNUDSEN

føjer, at det dog gerne trækker lidt flere til gudstjenesterne, når biskoppen fra Danmark kommer på besøg.

Teologi i praksis

Tilsynet bliver derfor i stedet gennemført ved at tale med præsterne. Her går hun frem efter et skema, som hun også bruger på Lolland-Falster med spørgsmål som "Hvilke teologiske tanker og strømninger er du stødt på i det lo-

På væggen i bispegården i Nykøbing har Marianne Gaarden en oversigt over de kirker i udlandet, som hun skal føre tilsyn med. De ligger blandt andet i Canada og Argentina, men også i Australien og New Zealand, som hun nu besøger.

FOTO: ANDERS KNUDSEN

kale kirkeliv?"

- Jeg er meget optaget af, hvordan de omsætter deres teologi i praksis. Og jeg ser ikke min rolle som den store linjedommer, der skal dømme dem ude, for jeg ser ikke tilsyn som kontrol, men som en samtale, hvor jeg motiverer og skaber refleksion, fortæller hun og tilføjer, at det er sådan, man bedst skaber forandringer.

- Derfor bruger jeg meget tid på at tale med dem.

Meget socialt liv

Og det er vigtigt arbejde, der bliver udført. Marianne Gaardens erfaring er nemlig, at kirkerne spiller en stor rolle for danskerne i udlandet.

- Udlandskirkerne har rigtig meget socialt liv. Danskere, der ikke søger kirken herhjemme, søger den i udlandet bemærker hun og tilføjer, at det dog også kan være et ensomt job at være dansk præst i udlandet.

- De præster, der sidder ude, har ikke lige en kollega rundt om hjørnet. Derfor er det magtpåliggende at høre, hvordan de trives, og hvad de har af netværk, siger Marianne Gaarden.

DAVID ARNHOLM
dar@ftgruppen.dk

Bispekåbe til rejsebrug

Den normale bispekåbe er for tung til udlandsrejser.

LOLLAND-FALSTER Det er en tung post at være biskop. Det mærker man, hvis man løfter den officielle bispekåbe, der vejer ganske mange kilo.

Faktisk er den så tyk og tung, at Marianne Gaardens forgænger fik fremstillet en særlig let kåbe til rejsebrug, og den har Marianne Gaarden arvet - og ta-

get med på rejsen til Thailand, Australien og New Zealand.

Men der er trængsel i kufferten.

I Bangkok har menigheden nemlig etableret en ungdomsklub, og for at sikre et dansk indhold har den lokale præst indsamlet 2.000 kroner og bedt Marianne Gaarden købe danske brætspil og tage dem med sig. Så sammen med bispekåben blev kufferten hurtigt fyldt med spil som Part-

ners, Catan og Battleship.

Indkøbet af spillene har Marianne Gaardens mand klaret. På rejsen fungerer han - fortæller de med et glimt i øjet - som hendes personlige assistent. Og selv om rejsen mestendels er arbejde med tætpakkede dagsprogrammer, når de også at holde lidt fri undervejs.

Marianne Gaardens mand betaler i øvrigt selv sin rejse, oplyser hun.

dada

Rejsekåben er betydeligt lettere end den bispekåbe, Marianne Gaarden har på hjemme i Danmark.

FOTO: ANDERS KNUDSEN